

L I G J
Nr. 8596, datë 6.4.2000

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “KONVENTËN PËR SIGURIMIN E PERSONELIT TË KOMBEVE TË BASHKUARA DHE ATIJ SHOQËRUES”

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, dhe të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 “Për lidhjen e traktateve dhe të marrëveshjeve ndërkombëtare”, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Konventën për sigurimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.2603, datë 19.4.2000 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani.

KONVENTA PËR SIGURIMIN E PERSONELIT TË KOMBEVE TË BASHKUARA DHE ATIJ SHOQËRUES

Asambleja e përgjithshme

Duke menduar se kodifikimi dhe zhvillimi progresiv i së drejtës ndërkombëtare kontribuon në vënien në jetë të qëllimeve dhe të parimeve të përcaktuar në nenin 1 dhe 2 të Kartës së Kombeve të Bashkuara,

Seriozisht të shqetësuara për shtimin e numrit të sulmeve mbi personelin e Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, që ka shkakuar vdekjen ose dëmtimin e rëndë,

Duke patur parasysh se operacionet e Kombeve të Bashkuara mund të kryhen në situata që paraqesin rrezik për sigurimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues,

Duke njohur nevojën e forcimit dhe të mbajtjes parasysh të marrëveshjeve për mbrojtjen e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues,

Duke u mbështetur në rezolutën e saj 48/37 të datës 9 dhjetor 1993, nga e cila u krijua Komiteti Ad Hoc për përpunimin me kujdes të një Konvente Ndërkombëtare lidhur me sigurimin e personelit të kombeve dhe atij shoqërues, me referim të veçantë për përgjegjësinë për sulmet mbi këtë personel.

Duke marrë në konsideratë raportin e Komitetit Ad Hoc, në veçanti tekstin e përpunuar gjatë bisedimeve, të rezultuar nga puna Ad Hoc,

Duke patur parasysh vendimin e saj, në përputhje me rekomandimin e Komitetit Ad Hoc, të rikrijojë, në sesionin e tanishëm, një grup pune brenda strukturës së Komitetit të të Gjashtëve për vazhdimin e shqyrtimit të tekstit të përpunuar gjatë bisedimeve dhe për më tepër të propozimeve përkatëse,

Duke shqyrtuar tekstin e projekt konventës që u përgatit nga grupi i punës dhe iu paraqit Komitetit të të Gjashtëve për shqyrtim me synim adoptimin e tij,

1. Adopton dhe hap për nënshkrim dhe ratifikim, pranim ose aprovim, ose për aderim, Konventën për Sigurimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, teksti i së cilës është në aneksin e kësaj rezolute,

2. I bën thirrje shteteve të marrin të gjitha masat e përshtatshme që të garantojnë sigurimin e Personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues brenda territorit të tyre,

3. Rekomandon që Sigurimi i Personelit të Kombeve të bashkuara dhe atij shoqërues të mbahet vazhdimisht parasysh nga strukturat përkatëse të Organizatës,

4. Nënvizon rëndësinë që ajo i jep përfundimit të shpejtë të një përmbledhje të plotë të marrëveshjeve për kompensim për vdekje, paaftësi, dëmtim ose sëmundje që i atribuohen shërbimit paqeruajtës, me synimin që të zhvillojë marrëveshje të përshtatshme dhe të sigurojë rimbursim të përshtatshëm.

ANEKS

KONVENTA MBI SIGURIMIN E PERSONELIT TË KOMBEVE TË BASHKUARA DHE ATIJ SHOQËRUES

Shtetet palë në këtë Konventë,

Thellësisht të shqetësuara për rritjen e numrit të vdekjeve dhe dëmtimeve që rezultojnë nga sulmet e paramenduara kundër personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues,

Duke patur parasysh se sulmet ose keqtrajtimet e tjera të personelit që vepron në emër të Kombeve të Bashkuara janë të pajustificueshme dhe të papranueshme, nga kushdo që kryhen,

Duke njohur se operacionet e Kombeve të Bashkuara janë kryer në interesin e përbashkët të komunitetit ndërkombëtar dhe në përputhje me parimet dhe qëllimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara,

Duke pranuar kontributin e rëndësishëm që personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues japin përsa i përket forcave të Kombeve të Bashkuara në fushat e diplomacisë parandaluese, vendosjes së paqes, ruajtjes së paqes dhe operacioneve të tjera,

Të ndërgjegjshëm për marrëveshjet ekzistuese për sigurimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, duke përfshirë hapat e që janë marrë nga organet kryesore të Kombeve të Bashkuara në këtë drejtim,

Duke pranuar, megjithatë, se masat ekzistuese për mbrojtjen e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues janë të pamjaftueshme,

Duke njohur se efektiviteti dhe sigurimi i operacioneve të Kombeve të Bashkuara rritet kur operacione të tilla janë kryer me pëlqimin dhe bashkëpunimin e shtetit pritës,

Duke i bërë thirrje të gjitha shteteve në të cilët është dërguar Personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues, si dhe të gjithë të tjerëve në të cilët një personel i tillë mund të mbështetet, që t'i japin mbështetjen e nevojshme që ndihmon në kryerjen dhe përmbushjen e mandatit të operacioneve të Kombeve të Bashkuara,

Të bindur se ekziston një nevojë urgjente për adoptimin e masave të përshtatshme dhe efektive për ndalimin e sulmeve që kryhen kundër personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues dhe për ndëshkimin e atyre që kryejnë sulme të tilla,

Neni 1

Përkufizime

Për qëllimet e kësaj Konvente:

a) **“Personeli i Kombeve të Bashkuara”** nënkupton:

1. Personat e punësuar nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara si pjesëtarë të komponenteve ushtarake, policore dhe civile të operacioneve të Kombeve të Bashkuara;

2. Zyrtarë dhe ekspertë të tjerë të Kombeve të Bashkuara ose të Agjencive të saj të Specializuara ose të Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike që janë aktualisht në cilësi zyrtare në hapësirën ku operacionet e Kombeve të Bashkuara janë duke u kryer;

b) **“Personel shoqërues”** nënkupton:

1. Personat e emëruar nga një Qeveri ose një organizatë ndërqeveritare me marrëveshje me organet kompetente të Kombeve të Bashkuara;

2. Personat e punësuar nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara ose nga një agjenci e specializuar ose nga Agjencia Ndërkombëtare e Energjisë Atomike;

3. Personat e caktuar nga një organizatë joqeveritare humanitare ose agjenci sipas një marrëveshje me Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara ose me një agjenci të specializuar ose me Agjencinë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike, për të kryer aktivitet në mbështetje të përmbushjes së mandatit të operacioneve të Kombeve të Bashkuara;

c) **“Operacione të Kombeve të Bashkuara”** nënkupton një operacion të vendosur nga organi kompetent të Kombeve të Bashkuara në përputhje me Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të kryer nën autoritetin dhe kontrollin e Kombeve të Bashkuara;

(1) Kur operacioni kryhet për qëllimin e ruajtjes së rivendosjes të sigurisë dhe paqes ndërkombëtare; ose

(2) Kur Këshilli i Sigurimit ose Asambleja e Përgjithshme ka deklaruar, për qëllimin e kësaj Konvente, se ekziston një rrezik i veçantë për sigurimin e personelit pjesëmarrës në operacion;

d) **“Shtet pritës”** nënkupton një shtet në territorin e të cilit kryhet operacioni i Kombeve të Bashkuara;

e) **“Shtet tranzit”** nënkupton një shtet, përveç shtetit pritës, në territorin e të cilit personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues ose pajisjet e tyre janë tranzit ose të pranishme përkohësisht në lidhje me një operacion të Kombeve të Bashkuara.

Neni 2

Fusha e zbatimit

1. Kjo Konventë zbatohet në lidhje me personelin e Kombeve të Bashkuara dhe atë shoqërues dhe operacioneve të Kombeve të Bashkuara, siç përcaktohen në nenin 1.

2. Kjo Konventë nuk do të zbatohet në lidhje me një operacion të Kombeve të Bashkuara të autorizuar nga Këshilli i Sigurimit si një veprim detyrues në bazë të Kapitullit 7 të Kartës së Kombeve të Bashkuara në të cilin angazhohet ndonjë pjesëtar i personelit i cili është caktuar si luftëtar kundër forcave të armatosura e të organizuara dhe ndaj të cilëve zbatohet e drejta ndërkombëtare për konfliktet e armatosura

Neni 3

Identifikimi

1. Komponentët ushtarakë dhe policorë të operacioneve të Kombeve të Bashkuara dhe mjetet e tyre, anijet dhe avionët do të mbajnë shenja të dallueshme për identifikimin e tyre. Personeli, mjetet e tyre, anijet dhe avionët e tjerë të përfshirë në operacionet e Kombeve të Bashkuara do të jenë të identifikueshme në mënyrën e duhur derisa nuk është vendosur ndryshe nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

2. Gjithë personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues do të mbajë dokumentet përkatëse të identifikimit.

Neni 4

Marrëveshjet mbi statusin e operacionit

Shteti pritës dhe Kombet e Bashkuara do të përfundojnë sa më shpejt që të jetë e mundur një marrëveshje mbi statusin e operacionit të Kombeve të Bashkuara dhe të gjithë personelit të caktuar në operacion duke përfshirë, inter alia, dispozita mbi privilegjet dhe imunitetet për komponentët ushtarakë dhe policorë të operacionit.

Neni 5

Tranzit

Shteti tranzit do të lehtësojë kalimin tranzit të personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues dhe të mjeteve të tyre për në dhe nga shteti pritës.

Neni 6

Respektimi i ligjeve dhe rregullave

1. Pa çënuar imunitetet dhe privilegjet që ata mund të gëzojnë ose për nevojat e detyrave të tyre, personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues do të:

- (a) Respektojë ligjet dhe rregullat e shtetit pritës dhe të shtetit tranzit; dhe
- (b) Rezervohen nga ndonjë veprim ose aktivitet i papajtueshëm me paanshmërinë dhe natyrën ndërkombëtare të detyrimeve të tyre.

2. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara do të marrë të gjitha masat e duhura për të siguruar zbatimin e këtyre detyrimeve.

Neni 7

Detyrimi i garantimit të sigurisë së personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues

1. Personeli i Kombeve të bashkuara dhe ai shoqërues, mjetet dhe ambientet e tyre nuk do të jenë objekt sulmi ose i ndonjë veprimi që i pengon ata të përmbushin mandatin e tyre.

2. Shtetet palë do të marrin të gjitha masat e përshtatshme për garantimin e sigurisë së personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues. Në veçanti, shtetet palë do të marrin të gjithë hapat e duhur për mbrojtjen e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, të caktuar në territorin e tyre, nga krimet e përcaktuara në nenin 9.

3. Shtetet palë do të bashkëpunojnë me Kombet e Bashkuara dhe shtetet e tjera palë lidhur me zbatimin e kësaj Konvente, veçanërisht në ndonjë rast kur shteti pritës është i paafët për të marrë masat e nevojshme.

Neni 8

Detyrimi për lirinë ose kthimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues të zënë rob ose të ndaluar

Me përjashtim të rasteve të një marrëveshjeje të zbatueshme për statusin e forcave, në qoftë se personeli i Kombeve të Bashkuara dhe ai shoqërues është zënë rob ose është ndaluar gjatë kohës së realizimit të detyrave të tyre dhe është kryer identifikimi i tyre, ata nuk do të jenë subjekt hetimesh, do të lirohen menjëherë dhe do të kthehen në Kombet e Bashkuara ose tek autoritetet e tjera përkatëse. Në pritje të lirimit të tyre ky personel do të trajtohet në përputhje me standardet e njohura universale të të drejtave të njeriut dhe parimeve të Konventës së Gjenevës së 1949.

Neni 9

Krimet kundër personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues

1. Kryerja me paramendim e:

(a) Vrasjes, rrëmbimit ose sulmeve të tjera ndaj personit ose lirisë së ndonjë prej personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues;

(b) Sulmit të dhunshëm ndaj ambienteve zyrtare, rezidencave private ose mjeteve të transportit të personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, të tilla që vënë në rrezik jetën e personit ose lirinë e tij;

(c) Kërcënimit për kryerjen e një sulmi të tillë me synim që të detyrojë një person fizik ose juridik të kryejë ose të mos kryejë një veprim;

(d) Përpjekjes për të kryer një sulm të tillë dhe;

(e) Veprimit që përbën pjesëmarrje si një autor në një sulm të tillë, ose në një përpjekje për kryerjen e këtij sulmi, ose në organizimin ose urdhërimin e të tjerëve të kryejnë sulme të tilla, do të cilësohen nga çdo shtet krime sipas së drejtës së tij kombëtare.

2. Çdo shtet palë do t'i konsiderojë krimet e përcaktuara në paragrafin 1 të dënueshme me dënime të përshtatshme, të cilat do të kenë parasysh natyrën e rëndë të tyre.

Neni 10

Vendosja e juridiksionit

1. Çdo shtet palë do të marrë masa të tilla që mund të jenë të domosdoshme për vendosjen e juridiksionit të tij mbi krimet e përcaktuara në nenin 9 në rastet e mëposhtme:

(a) Kur krimi është kryer në territorin e atij shteti ose në bordin e një anijeje ose avioni të regjistruar në atë shtet;

(b) Kur i pandehuri është shtetas i atij shteti.

2. Një shtet palë mundet, gjithashtu, të vendosë juridiksionin e tij mbi ndonjë krim të tillë kur ai është kryer:

(a) Nga një person pa shtetësi, vendbanimi i të cilit është në atë shtet; ose

(b) Ndaj një shtetasi të atij shteti; ose

(c) Në një përpjekje për të detyruar atë shtet të kryejë ose të heqë dorë nga kryerja e ndonjë veprimi.

3. Një shtet palë, i cili ka vendosur juridiksionin e tij siç përmendet në paragrafin 2, do të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara. Në qoftë se ky shtet palë heq dorë nga ky juridiksion, ai do të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

4. Çdo shtet palë do të marrë masa të tilla për sa mund të jetë e nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi krimet e përcaktuara në nenin 9, në rastet kur i pandehuri është i pranishëm në territorin e tij dhe ky shtet nuk e ekstradon këtë person në përputhje me nenin 15 në ndonjë nga shtetet palë që kanë vendosur juridiksionin e tyre sipas paragrafit 1 ose 2.

5. Kjo Konventë nuk përjashton ndonjë juridiksion penal për të ushtruar në përputhje me të drejtën kombëtare.

Neni 11

Parandalimi i krimeve kundër personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues

Shtetet palë do të bashkëpunojnë për parandalimin e krimeve të përcaktuara në nenin 9, veçanërisht nëpërmjet:

(a) Duke marrë të gjitha masat e zbatueshme për parandalimin e përgatitjeve në territoret respektive të tyre për kryerjen e këtyre krimeve brenda ose jashtë territorit të tyre; dhe

(b) Duke shkëmbyer informacion në përputhje me ligjet e tyre kombëtare dhe duke koordinuar marrjen e masave administrative dhe masat e tjera të përshtatshme për parandalimin e kryerjes së këtyre krimeve.

Neni 12

Komunikimi i informacionit

1. Sipas kushteve të parashikuara për të në të drejtën kombëtare, shteti palë në territorin e të cilit është kryer një krim sipas përcaktimit në nenin 9 dhe nëse ka arsye të besojë se i pandehuri ka ikur nga territori i tij, do të komunikojë me Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara dhe, direkt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm, me shtetin ose shtetet e interesuara të gjitha faktet e lidhura drejtpërdrejt për sa i përket kryerjes së krimeve dhe të gjithë informacionin e vlefshëm lidhur me identifikimin e të pandehurve.

2. Kurdo që një krim, sipas përcaktimit në nenin 9, të ketë qenë kryer, ndonjë shtet palë i cili ka informacion lidhur me viktimat dhe rrethanat e krimit do të përpiqet ta transmetojë këtë informacion, sipas kushteve të parashikuara për të në të drejtën kombëtare të tij, plotësisht dhe menjëherë te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara dhe te shteti ose shtetet e interesuara.

Neni 13

Masat për garantimin e procedimit ose të ekstradimit

1. Kur rrethanat e justifikojnë, shteti palë në territorin e të cilit ndodhet i pandehuri do të marrë masat e duhura sipas të drejtës së tij kombëtare për të siguruar praninë e atij personi për qëllimin e procedimit ose të ekstradimit.

2. Masat e marra në përputhje me paragrafin 1 do t'i njoftohen, në përputhje me të drejtën kombëtare dhe pa vonesë, Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, dhe ose direkt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm:

- (a) shteti ku është kryer krimi;
- (b) shtetit ose shteteve, shtetas i të cilit është i pandehuri ose, kur ky person është pa shtetësi, shtetit në territorin e të cilit ky person ka vendbanimin;
- (c) shtetit ose shteteve, shtetas i të cilit është viktimë; dhe
- (d) shtete të tjera të interesuara.

Neni 4

Procedimi i të pandehurve

Shteti palë, në territorin e të cilit është i pranishëm, në rast se nuk e ekstradon atë, do të paraqesë, pa përjashtime të çfarëdo lloji dhe pa vonesë çështjen para autoriteteve të tij kompetente, me synim gjykimin e tij nëpërmjet procedimit në përputhje me ligjet e këtij shteti. Këto autoritete do të marrin vendimin e tyre në të njëjtën mënyrë si dhe për çështjet e shkeljeve të zakonshme të një natyre të rëndë sipas ligjit të këtij shteti.

Neni 15

Ekstradimi i të pandehurve

1. Në masën që krimet e përcaktuara në nenin 9 nuk janë të ekstradueshme në ndonjë marrëveshje ekzistuese ekstradimi midis shteteve palë, ato do të konsiderohen për këtë qëllim si të tilla. Shtetet palë angazhohen të përfshijnë këto krime si vepra të ekstradueshme në çdo marrëveshje ekstradimi që do të përfundojnë ndërmjet tyre.

2. Në qoftë se një shtet palë që e konsideron ekstradimin të kushtëzuar me ekzistencën e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim nga një shtet tjetër palë me të cilin nuk ka një marrëveshje ekstradimi, ai mundet që sipas mundësisë së tij ta konsiderojë këtë Konventë si një bazë ligjore për ekstradim përse i përket këtyre krimeve. Ekstradimi do të jetë subjekt i kushteve të parashikuara në ligjet e shtetit kërkues.

3. Shtetet palë të cilat nuk e konsiderojnë ekstradimin të kushtëzuar me ekzistencën e një marrëveshjeje, do të njohin këto krime si vepra të ekstradueshme ndërmjet tyre dhe që i nënshtrohen kushteve të parashikuara në ligjet e shtetit kërkues.

4. Secili nga këto krime, për qëllimet e ekstradimit ndërmjet shteteve palë, do të trajtohet ashtu sikur të ishte kryer jo vetëm brenda vendit në të cilin ndodh, por gjithashtu brenda territorit të shteteve palë të cilët kanë vendosur juridiksionin e tyre në përputhje me paragrafin 1 ose 2 të nenit 10.

Neni 16

Asistencë reciproke në çështjet kriminale

1. Shtetet palë do t'i afrojnë njëri-tjetrit masën më të madhe të asistencës në lidhje me procedurat penale të fituara në lidhje me krimet e përcaktuara në nenin 9, duke përfshirë asistencën në marrjen e provave në dispozicion të tyre të nevojshme për procedimet. Ligji i shtetit kërkues do të zbatohet në të gjitha rastet.

2. Dispozitat e paragrafit 1 nuk do të veprojnë lidhur me detyrimet për asistencë reciproke të parashikuar në ndonjë marrëveshje tjetër.

Neni 17
Trajtim i drejtë

1. Çdo personi, hetimi ose gjykimi i të cilit është duke u kryer lidhur me ndonjë nga krimet e përcaktuara në nenin 9, do t'i garantohet trajtim i drejtë, shqyrtim gjyqësor i drejtë dhe mbrojtje e plotë e të drejtave të tij në të gjitha shkallët e hetimit ose të gjyqimit.

2. Çdo person i akuzuar do të ketë të drejtë:

(a) Të komunikojë pa vonesë me përfaqësuesin e përshtatshëm më të afërt të shtetit ose shteteve, shtetas i të cilit është ky person, ose të cilit i është dhënë e drejta të mbrojtje të drejtat e këtij personi, ose në qoftë se ky person është pa shtetësi, shtetit i cili me kërkesën e personit pranon të mbrojtje të drejtat e këtij personi; dhe

(b) Të vizitohet nga përfaqësuesi i atij shteti ose atyre shteteve.

Neni 18
Njoftimi i rezultatit të gjyqimit

Shteti palë ku është gjykuar i pandehuri do të komunikojë rezultatin përfundimtar të gjyqimit të Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, i cili do t'ia transmetojë informacionin shteteve të tjera palë.

Neni 19
Shpërndarja

Shtetet palë angazhohen të shpërndajnë këtë Konventë sa më gjerë që të jetë e mundur dhe në veçanti të përfshijnë në studimet si dhe dispozitat e së drejtës ndërkombëtare humanitare, në programet e tyre të trajnimit ushtarak.

Neni 20
Dispozita për ruajtjen e të drejtave

Asgjë në këtë Konventë nuk do të ndikojë në:

(a) Zbatimin e së drejtës humanitare ndërkombëtare dhe të standardeve universale të njohura të të drejtave të njeriut, ashtu si parashikohen në instrumentet ndërkombëtare lidhur me mbrojtjen e operacioneve të Kombeve të Bashkuara dhe të personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues, ose për përgjegjësinë e këtij personeli për respektimin e ligjeve dhe standardeve të tilla;

(b) Të drejtat dhe detyrimet e shteteve, të parashikuara në kartën e Kombeve të Bashkuara, lidhur me pëlqimin për hyrjen e personave në territorin e tyre;

(c) Detyrimin e personelit të Kombeve të Bashkuara dhe atij shoqërues për të vepruar në përputhje me kushtet e mandatit të operacioneve të Kombeve të Bashkuara;

(d) Të drejtën e shteteve të cilët vullnetarisht kontribuojnë me personel në operacionet e Kombeve të Bashkuara për të tërhequr personelin e tyre nga pjesëmarrja në operacione të tilla; ose

(e) Të drejtën për një kompensim të përshtatshëm të pagueshëm në rast të vdekjes, paaftësisë, dëmtimit dhe sëmundjeve për shkak të shërbimit paqeruajtës të personave që kontribuojnë vullnetarisht nga Shtetet në operacionet e Kombeve të Bashkuara.

Neni 21
E drejta e vetëmbrojtjes

Asgjë në këtë Konventë nuk do të jetë konceptuar si një cenim nga e drejta e veprimit në kushtet e vetëmbrojtjes.

Neni 22
Zgjidhja e mosmarrëveshjes

1. Çdo mosmarrëveshje ndërmjet dy ose më shumë shteteve palë lidhur me interpretimin ose

zbatimin e kësaj Konvente e cila nuk është zgjidhur nëpërmjet bisedimeve, me kërkesën e njërit prej tyre, do t'i paraqitet arbitrazhit. Në qoftë se brenda gjashtë muajve nga data e kërkesës për arbitrazhin palët janë të paaftë të bien dakord për organizimin e arbitrazhit, çdonjëra nga palët mund ta paraqesë mosmarrëveshjen në gjykatën Ndërkombëtare të Drejtësisë, duke vepruar në përputhje me Statutin e Gjykatës.

2. Çdo shtet palë mundet që në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimi ose miratimit të kësaj Konvente ose aderimit të deklarojë se ai nuk e konsideron veten të detyruar nga i gjithë ose një pjesë e paragrafit 1. Shtetet e tjera palë nuk do të jenë të detyruara nga paragrafi 1 ose pjesa përkatëse në lidhje me ndonjë shtet palë i cili ka bërë një rezervë të tillë.

3. Çdo shtet palë që ka bërë një rezervë në përputhje me paragrafin 2 mund që në çdo kohë të tërheqë rezervën nëpërmjet njoftimit të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 23

Takimet rishikuese

Me kërkesën e njërit ose më shumë shteteve palë, dhe në qoftë se miratohet nga shumica e shteteve palë, Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara do të mbledhë një takim të shteteve palë për rishikimin e Konventës, dhe për çdo problem që lidhet me zbatimin e saj.

Neni 24

Nënshkrimi

Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga të gjithë shtetet, deri në 31 dhjetor 1995, në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju-Jork.

Neni 25

Ratifikimi, pranimi ose miratimi

Kjo Konventë është subjekt i ratifikimit, pranimi ose miratimit. Instrumentet e ratifikimit, pranimi ose miratimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 26

Aderimi

Kjo Konventë do të jetë e hapur nga çdo shtet. Instrumenti i aderimit do të depozitohet në Sekretarinë e Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara.

Neni 27

Hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi tridhjetë ditë pasi instrumenti i njëzetedytë i ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit të jetë depozituar në Sekretarinë e Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara.

2. Për çdo shtet ratifikues, pranues, aprovues ose aderues në Konventë pas depozitimit të instrumentit të njëzetedytë të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit, Konventa do të hyjë në fuqi ditën e tridhjetë pas depozitimit nga ky shtet të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit.

Neni 28

Denoncimi

1. Çdo shtet palë mund të denoncojë këtë Konventë me anë të njoftimit të shkruar të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Denoncimi do të veprojë një vit pas datës në të cilën është marrë njoftimi nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 29

Tekstet autentike

Origjinali i kësaj Konvente, tekstet e të cilës në gjuhët arabe, kineze, angleze, frënge, ruse dhe spanjolle janë njëlloj autentike, do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara , e cila do t'i dërgojë kopje të vërtetuar të gjithë shteteve.